

«عبدالرحمن مجاهدنقی» نویسنده و پژوهشگر ادبی نیز میگوید: قاف در افسانه‌ها، کوهی است که گویند گرداگرد زمین را پوشانده و خورشید از پشت آن طلوع میکند و شبها را در چاهی پشت کوه قاف میگذراند. مکان چشمه آب حیات و دورترین نقطه جهان است. کوه قاف را میخ زمین میدانستند و جنس آن را زمرد سبز نوشت‌هاند که بر اساس این باور، علت کبودی آسمان، همان روشنایی زمردینی است که از کوه قاف بازمیتابد. وگرنه آسمان در اصل از عاج هم سپیدتر است و این نشانگر قدرت افسانه در قدرتبخشی به جلوه‌های طبیعی زاده تخیل است. در کوه قاف هیچ آدمی زندگی نمیکند و در کوهپایه‌های آن دو شهر قرار دارد: جابلقا در شرق و جابلسا در غرب. در میزان بلندی این کوه نزد عوام، فاصله کوه قاف تا آسمان را به اندازه قد انسان دانسته‌اند. پژوهشگران نام و جایگاه کوه قفقاز را الهامبخش پدید آمدن این افسانه دانسته‌اند. نام قفقاز که در پهلوی کاپ کوه kapkuh آمده، میتواند با قاف نیز ارتباط داشته باشد.

وی میافزاید: در آثار جغرافیای اسلامی، کوه قاف را همان کوه البرز دانسته‌اند و در آثار زرتشتی کوه البرز کوهی است مذهبی و معنوی که: «ایزد مینویمهر، پیش از طلوع خورشید جاویدان، از بالای این کوه برآید و سراسر سرزمین آریاییان را روشن نماید و کوهی است بس بلند و درخشان که بر فراز آن نه شب است و نه تاریکی، نه باد سرد زننده و نه باد گرم مهلک و نه بیماری و آلودگی، و منزلگاه ایزدمهر است.» [مهر یشت بندهای 13-50-51-118]

بر اساس بند هشن: «رویدن آن هشتصد سال طول کشید و کوه‌های دیگر جهان همه در مدت 18 سال از این کوه روییدند.» [فصل

و در آبان یشت: «کوهی است که هوشنگ پیشدادی بر فراز آن صد هزار اسب و ده هزار گوسفند برای ایزد آبان قربانی کرد» [فقره 21]

و «کوهی است که گرداگرد قله آن، ماه و خورشید و ستارگان دور می-زنند» [رشن یشت فقره 25]

در زادسپرم نیز ضمن نام بردن از کوههایی که از البرز رویید، از کوهی به نام کاف نام برده شده که پس از البرز بزرگترین کوه است و کوهی است که از سکستان (سیستان) شروع شده و به خجستان ختم میشود و آن را کوه پارس همنامند. [زادسپرم فصل 7 بند 7]

وی ادامه میدهد: در تفسیر این آیه: «ق والقرآن المجید» (سوره ق آیه 1) مفسرینی مثل ابوالفتوح رازی (ج 1 ص 131)، کشفالاسرار (ج 9 ص 237)، فخر رازی (ج 7 ص 411)، بیضاوی (ج 2 ص 455) و منهاج-الصادقین (ج 3 ص 163) صفاتی ذکر کرده‌اند که برای نمونه در کشف-الاسرار میخوانیم: «ذوالقرنین گرد عالم میگشت تا به کوه قاف رسید و گرد کوه قاف، کوههای خُرد دید. ربالعالمین کوه را با وی به سخن آورد تا از وی پرسید که: ما انت؟ تو چه باشی؟ و نامت چیست؟ گفت: منم قاف، گرد عالم درآمده، گفت: این کوههای خرد چیست؟ گفت: این رگهای من است و در هر بقعتی و در هر شهری از شهرهای زمین از من رگی بدو پیوسته است. هر آن زمین که به امر حق آن را زلزله خواهد رسید، مرا فرماید تا رگی از رگهای خود بجنبانم که با آن زمین پیوسته، تا آن را زلزله افتد.» [کشفالاسرار ج 9 ص 274]

(گر چه بعضی مفسرین ذوالقرنین را اسکندر دانسته‌اند، مولانا ابوالکلام آزاد با ذکر دلایل، ذوالقرنین را کوروش دانسته. رجوع کنید به کوروش کبیر ذوالقرنین، باستانی پاریزی)

مجاهدنقی میگوید: صوفیان قاف را سرزمین دل و سرمنزل سیمرغ جان و حق دانسته‌اند و در توصیف قاف آورده‌اند: «جوانمردان طریقت و ارباب معرفت سرّی دیگر گفته‌اند در معنی ق. گفتند آن کوه که گرد عام درکشیده نمود کاری است از آن قاف که گرد دل دوستان درکشیده، پس هر که در این دنیا خواهد که از آن قاف درگذرد، قدم وی فرو گیرند، گویند: و راه این قاف گذر نیست. همچنین کسی که در ولایت دل و صحرای سینه قدم زند، چون خواهد که یک قدم از صفات دل و عالم سینه با توایم: انا عندالمنکسره قلوبهم من اجلی» (کشفالاسرار ج 9 ص 283)

وی میافزاید: در ادبیات فارسی قاف را نشیمن سیمرغ و عنقا ذکر کرده‌اند. بر اساس فرهنگ آندراج: «نام کوهی است که گرداگرد عالم است و گفته‌اند از زمرد است و پانصد فرسنگ بالا دارد و بیشتر آن در میان آب است و هر صبح چون آفتاب بر آن افتد شعاعش سبز نماید و چون منعکس گردد کبود شود.»

و بر اساس معجم‌البلدان: «در پس او عوالم و خلائقیاند که تعداد آن را جز خدای تعالی نمیداند.»

و در نزهةالقلوب: «همه بیخ کوهها بدو (به قاف) پیوسته است. حق سبحانه و تعالی را (چنانچه) با قومی غضب بوده باشد و خواهد که بدیشان زلزله فرستد، فرشته را که بر کوه قاف موکل است امر آید که تارک و بیخ آن کوه مطلوب را بجنباند و در آن زمین زلزله افکند.

والعهده علیالراوی. چون کوه قاف را اصل کوهها نهادهاند، اگر چه این از عقل دور است، این قدر شرح آن نوشتن درخور بود.» (نزهةالقلوب ص198).

وی ادامه میدهد: سیمرغ، این مرغ افسانه‌ای بر اساس نگاره‌ها مرغی است با دم طاووس، بدن عقاب و سر و پنجه‌های شیر. چون بر بسیاری از جاها و ظرفها نقش بسته، عده‌ای معتقدند نشان رسمی شاهنشاهی ایران (خصوصاً نشان شاهنشاهی ساسانی) بوده است. سیمرغ در اساتیر، دانا و خردمند است و به رازهای نهان آگاهی دارد. زال را می‌پرورد و همواره از او پشتیبانی میکند. رستم را در نبرد با اسفندیار رویینتن یاری میرساند و در منطقالطیر عطار مبنای یک داستان عرفانی قرار می‌گیرد. بسیاری از محققان در این داستان، سیمرغ را رمزی از وجود حقتعالی دانسته‌اند. (مثل دکتر شفیع کدکنی) و بعضی سیمرغ را رمز جبرئیل میدانند (مثل دکتر پورنامداریان)

این پژوهنده ادبی می‌گوید: قاف که ممکن است با کاف البرز مرتبط باشد و اساتیر آن از اساتیر مربوط به البرز سرچشمه گرفته باشد، اصل و اساس و پایه و مایه همه بلندیهای جهان و منزلگاه ایزدمهر و فروغ و روشنی و صفا بوده است و در قرآن کریم مظهر قدرت و قدوسیت گردیده، و در اساتیر با ذوالقرنین که به مطلع و مغرب شمس رسید سخن گفته است.

وی می‌افزاید: صوفیان هم که همیشه اینگونه امور را با تغییرات دلکش خود به صورت خاصی درمی‌آورند، قاف را سرزمین دل و سرمنزل سیمرغ جان و حقیقت و راستی مطلق دانسته‌اند که همه سعی سالک صرف رسیدن به آن میشود. اما رسیدن به این سرزمین

مقصودها بدون مشقت و گذشتن از عقبات صعب سلوک ممکن نیست و سالک ناگزیر است برای گذشتن از این راه بینهایت، همراهی خضر کند و دل و جان به هدهد سلیمان سپارد، تا او که از سختیهای این طریق هولناک آگاه است، سالک را به قله این کوه بیزینهار برساند و کیفیت این منزلگاه عجیب را که قلب و دل و فؤاد از آن اصطلاح میکنند به او نشان دهد

شاید شما هم تا به حال در فیلم ها رمان ها داستان ها کارتون ها و... چیزی در مورد اکسیر جوانی و یا آب حیات شنیده باشید نمی دونم این طور هست یا نه؟

ولی به هر حال موضوع امروز در مورد چشمه ای به نام چشمه ی آب حیات یا (عین الحياه) می باشد.

قبل از آنکه وارد بحث در این مورد شویم شما ابتدا باید با شخصی به نام ((ذوالقرنین)) آشنا شوید.

ذوالقرنین کیست؟

در حوادیث و تفاسیر کتب تاریخ از جمله محمد بن جریر طبری و همچنین در کتب آسمانی از جمله تورات و قرآن نام ذوالقرنین برده شده اما این که این ذوالقرنین که و چه کاره بوده مورد بحث دانشمندان و محققان اسلامی و همچنین روحانیون میباشد.

دسته ای او را از اولاد فرشته گان میدانند بعضی او را حکیم میشناسند برخی وی را پادشاه روی تمام زمین دانسته اند گروهی او را پیغمبر مرسل و گروهی دیگر وی را پیغمبری که وی را سلطنت بخشیده اند میشناسند مانند سلیمان پیغمبر.

این طور که از این گونه تفاسیر میشود فهمید آنست که وی شخصی بسیار قدرتمند بوده و خداوند زمین را تحت اختیار او قرار داد. وی با جنگ و جهاد به کشور گشایی می پرداخت کوهها و دشتهای را زیر پا میگذاشت از گرما و سرما نمی هراسید و هموار و ناهموار برای او

تفاوتی نداشت چرا که خداوند متعال وی را بر زمین مسلط و ابرها دشتها و کوهها و همچنین اطاعت سربازان را نصیب او کرده بود و مشیت خدا بر این قرار گرفته بود که او را به پیروزیهای با ارزش و فتوحات بی نظیری برساند.

اما باید دید که نظر پیشوایان اسلام در این مورد چه گونه بوده است؟ از امام جعفر صادق پرسیدند که:

آیا ذوالقرنین پیغمبر بود یا پادشاه؟ ایشان فرمودند: او نه پیغمبر بوده است و نه پادشاه بلکه بنده ای از بنده گان خدا بود که برای خدا کار میکرد خداوند هم تمام وسایل را در اختیار او گذاشته تا بر زمین حکم رانی و بندگان را به راه راست هدایت کند.

ماجرای چشمه ی آب حیات

در روایات آمده است که او را از حال فرشته خبر دادند که زندگی جاودان دارد. ذوالقرنین از فرشته ای پرسید: شرایط زندگی ابدی چیست؟ گفت: خداوند آب حیاتی آفریده که هر کس از آن بیاشامد زندگی ابدی خواهد داشت و تا روزی که نفخه صور دمیده شود زنده خواهد بود. پرسید: آن چشمه ی حیات کجاست؟ گفت در ظلمات پرسید ظلمات کجاست؟ جواب داد: که در مشرف و در روی زمین است و هیچ کس جز خدای تبارک و تعالی و هر آن که او بخواهد از مکان دقیق آن چشمه با خبر نیست و حتی من که از نزدیکان و مقربان درگاه الهی هستم از مکان اصلی آن بی خبر هستم این بگفت و از دیده ی او غایب گردید.

ذوالقرنین با شنیدن این جمله بسیار خوشحال گردید و در صدد پیدا کردن آن بر آمد. وی تمام علماء و فقهای آن زمان را جمع کرد تا از آب حیات سراغ گیرد چون آن مجلس تشکیل گردید گفت: ای مردم خردمند و آگاه آیا شما از کتابهای پیغمبران و اخبار کهنه و دانشمندان خبری دارید که چشمه ی حیات خدا در کجای زمین است؟

صحبت ها شد جوابهاي مثبت و منفي بسيار داده شد. جواني در گوشه اي نشسته و سخن نمي گفت او از فرزندان يكي از اوصيائي پيغمبران بود. ذوالقرنين از مذاكرات آنها چيزي نفميد از اين جوان پرسيد: آيا تو اطلاعي داري؟ گفت اي پادشاه علم اين موضوع نزد من است. او شاد شد و از تخت پايين آمده و آن جوان را نزد خود نشانيد و با او تفقدي كرد و سر تا پا گوش شد تا به حرف هاي او گوش نمايد.

آن جوان گفت: من در صحيفه ي آدم كه از آسمان بر او نازل شد مطالبی خوانده ام كه منظور تو در آنست. روزي كه اسماء همه چيز به آدم تعليم و نام و نشاني تمام چشمه ها و درختان مانند ساير چيزها در صحيفه آدم نوشته شد به او دادند و من در آن صحيفه خوانده ام كه چشمه اي خداوند در زمين خلق فرمود كه آن را آب زندگي ((عين الحيوه)) گویند و اراده حق بدان چنين تعلق گرفته است كه هر كس توانست از آن چشمه بياشامد هميشه زنده و جاودان خواهد بود و آن چشمه در تاريخي ظلمات است كه انس و جن در آن جا راه نيافته است. ذوالقرنين گفت: اي جوان آيا تو ميداني آن ظلمات و آن چشمه كجاست؟ جوان گفت: آري در كتاب حضرت آدم (ع) خواندم كه در سمت مشرق زمين است. ذوالقرنين شاد شد و دستور داد در اطراف كشور تمام حكما و اشراف و علماء و فقهاء را جمع كنند تا تعداد آنها به هزار حكيم و دانشمند رسيد و دستور داد مهياي سفر شوند و تمام وسايل سفر را فراهم کرده و به طرف طلوع خورشيد حركت كردند.

چنانچه از مفهوم اخبار و احاديث مربوطه و آنچه در مطالب تاريخي به دست مي آيد معلوم ميشود تاريخي ظلمات محل چشمه ي حيات از نوع تاريخي شب و روز و تاريخي در افق نبوده است. در كنار ظلمات مسكن گرفتند لشكر خود را در آنجا مستقر نمود

حکماء و دانشمندان را پیش خود فراخواند و گفت: ای خردمندان و عقلای قوم من قصد بر آن دارم که این ظلمات را طی کنم تا به آب حیات برسیم. همه تعظیم کرده و گفتند: تو کاری می‌خواهی بکنی که هیچکس قبل از تو نکرده و هیچکس پس از تو معلوم نیست چنین تصمیمی بگیرد راهی که تو در پیش گرفته ای پیغمبران و رسولان نرفته اند و پادشاهان و پیشوایان نیز به فکر آن نبوده اند. ذوالقرنین گفت: من ناگزیرم که این راه را بپیمایم. گفتند ما میدانیم که اگر تو ظلمت را طی کنی به حاجت و مقصود خود میرسی بدون اینکه هیچ گونه مشقتی بر تو وارد آید اما از این میترسیم در ظلمات به تو آسیبی رسد که سبب هلاکت تو و یارانت گردد.

در موقع رفتن رو به به دانشمندان کرد و گفت: ای خردمندان بگویید بدانم از حیوانات کدام یک نور دیده اش قوی تر و بینایش بیشتر است. گفتند مادیان باکره از سایر حیوانات دوربین تر است. دستور داد شش هزار مادیان باکره انتخاب کردند و از اهل علم شش هزار نفر را انتخاب کرد به هر کدام یک مادیان سپرد و حضرت خضر(ع) را سر کرده ی دو هزار سوار لشکر نمود و مقدمه ی لشکر خود قرار داد. در این موقع به آنها دستور داد که وارد ظلمات شوند و خود با چهار هزار نفر پشت سر آنها حرکت کرد و قبلاً به آنها وصیت کرد که اگر من در این ظلمات گم شدم یا یکدیگر را ندیدیم تا دوازده سال در انتظار من باشید اگر بیش از آن طول کشید برگردید و متفرق شوید و به شهرهای خود مراجعت کنید.

خضر که خاله زاده ی او بود گفت: ای پادشاه.... ما در ظلمت میرویم و یکدیگر را نمیبینیم اگر یکدیگر گم کردیم چگونه بیابیم. ذوالقرنین دانه ی سرخی به او داد که روشنی آن مانند شمع فروزان بود. گفت: هرگاه یکدیگر را گم کردید این دانه را بر زمین انداز و چون بر زمین افتد صدایی مهیب از آن بلند خواهد شد و به سوی آن صدا همه جمع شوید. خضر دانه سرخ را گرفت و به سوی درون ظلمات

داخل شدند.

روزي در آن ظلمات خضر(ع) صدای رودخانه ای را شنید رو به اصحاب خود کرد و گفت: در اینجا بایستید و از اینجا حرکت مکنید. خضر از اسب پیاده شد و به طرف آن رودخانه به راه افتاد آن دانه را در جایی انداخت تا صدا کنید و نور از آن ساطع شود. دانه به رودخانه افتاد و صدا نکرد. خضر بیمناک شد که مبادا صدا نکند و آنها نفهمند و آن دانه ی قیمتی هم از دست رفته باشد. چون دانه ی سرخ به ته آب رسید صدایی از آن بلند شد و روشنایی پدید آمد خضر از پی روشنایی رفت تا که چشمه ای دید که آبش از شیر سفیدتر از یاقوت صافتر و از عسل شیرین تر بود. مقداری از آن آب خورد و جامه های خود را بیرون آورد و در آن آب غسل کرد و لباس پوشید و آن دانه را برداشت و با استفاده از آن راه بازگشت را پیدا کرد و به طرف اصحابش رهسپار گردید. ذوالقرنین پس از خضر بدان مکان رسید اما اثری از آن چشمه نیافت.....

در حدیثی از علامه مجلسی نقل شده:

ذوالقرنین به طلب آب حیات حرکت کرد تا به محلی رسید که سیصد و شصت (360) چشمه در آن وجود داشت حضرت خضر(ع)-سرکرده و رئیس چرخ و اربابه های خود-را احضار کرد و 360 نفر را انتخاب نمود و به هر یک ماهی نمک آلودی داد و گفت: به ترتیب بروید و این ماهی ها را در چشمه ها بیاندازید و بشوید ولی هیچکس ماهی خود را درون چشمه ای که دیگری ماهی خود را در آن انداخته نیاندازد.

همه رفتند هر یک ماهی خود را درون چشمه ای انداخت خضر هم ماهی خود را درون چشمه ای انداخت ماهی فوراً زنده شد. خضر مقداری از آن آب خورد و لباس خود را بیرون آورد و در آن غسل نمود و خواست که آن ماهی را بگیرد اما آن را نیافت. همه برگشتند

ذوالقرنین فرمان داد ماهی ها را بگیرند چون شمردند دیدند که یک ماهی کم است. خضر گفت که آن ماهی دست من بود در آب انداختم زنده شد و چون از آب خواستم بخورم ماهی از دستم رفت و دیگر او را ندیدم (معلوم نیست اون ماهی الان کجا هست ولی هر جا که هست خوش به حالش که از آن آب خورده و تا آخر هم زنده هست به هر حال) ذوالقرنین گفت آن چشمه ی حیات نصیب تو بوده است. وی هر چند در جستجوی آن چشمه برآمد اما آن را نیافت.

همانطور که شما هم متوجه شدید اکثر حکایاتی که در مورد آب حیات گفته میشود اغلباً با یکدیگر متفاوت میباشند ولی در کل همه ی این داستان ها به یک امر مشترک میرسند و به یک نقطه ی مشترک اشاره میکنند و آن هم اینکه تنها کسی که توانست از این آب بیاشامد حضرت خضر(ع) بوده است.. و آن حضرت هم اکنون زنده صحیح و سالم و قبراق میباشند ولی از نظرها غایبند و تا هنگامی که نفخه صور دمیده میشود آن جناب زنده خواهد بود.

در احادیث معتبر آمده است که حضرت خضر(ع) به استقبال جنازه ی حضرت امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب (علیه السلام) آمده است و حسنین (علیه السلام) را تسلیت و تعزیت گفت و آن ها را به قبری که حضرت نوح (ع) سالها پیش برای آن جناب تهیه کرده بود راهنمایی کرد. همچنین آمده است که پیامبر عظیم الشان اسلام حضرت محمد مصطفی صل الله علیه و آله و سلم صدای حضرت خضر(ع) را میشنیده اما نمی توانسته است ایشان را ببینند. سید بن طاوس روایت کرده که حضرت خضر و الیاس (ع) همه ساله در موسم حج شرکت میکنند. و همچنین گفته میشود که این دو پیامبر {حضرت خضر و الیاس (ع)} همه روزه به هنگام غروب آفتاب نزد یاجوج و ماجوج (بعداً اگر خدا بخواهد در این مورد مطالبی رو خواهم نوشت) میروند و آن ها را از آمدن به این طرف سد و کندن

لایه های آهني آن باز میدارند.

اما اگر اکنون کمی تامل کنیم و به عمق این موضوعات نگاه و آن ها را سر هم کنیم شاید بتوان آدرسي و يا نشانه اي از این چشمه ي خدادادي و با ارزش پیدا کنیم.

چشمه آب حیات در کجا قرار دارد؟

همانطور که گفته شد چشمه ي آب حیات در ظلمات قرار دارد. باید دید که منظور از ظلمات چه بوده است. و يا اینکه آیا ما در کره ي زمین سر زميني به نام سرزمین ظلمات يا تاریکي ها داریم يا خير. برخي از عالمان مسلمان بر این عقیده هستند که (همانطور که گفتم) ظلمات در این جا به تاریکي شب و يا روز اشاره نمی کند بلکه این تاریکي اشاره به جهل و نادانی و نا آگاهی انسان از علم میکند. منظور از ظلمات جهل میباشد و منظور از آب حیات علم است که حضرت خضر(ع) دارا بود.

عده اي دیگر هم بر این عقیده هستند که آب حیات در کوهي به نام کوه قاف (ق) و يا اطراف آن قرار دارد به اطلاعاتي ويکي پدیا دایره المعارف آزاد در مورد این کوه به ما میدهد تو چه فرمایید:

قاف نام کوهي است افسانهاي و بلند که گویند گرداگرد زمین را پوشانده و خورشید از پشت آن طلوع میکند. در افسانهها آمده است که خورشید شبها را در چاهي پشت کوه قاف می گذرانند. کوه قاف مکان چشمه آب حیات نیز ذکر شده و در ادبیات کنایه از دورترین نقطه جهان است. پیشینیان کوه قاف را میخ زمین میدانستند. جنس آن را از زمرد سبز نوشتهند و به باور آنها کبودي آسمان همان روشنایی زمردین است که از این کوه بازمیتابد وگرنه آسمان در اصل از عاج سپیدتر است. در کوه قاف هیچ آدمي زندگی نمیکند. در کوهپایه آن دو شهر قرار دارد، یکی در شرق آن به نام جابلقا و دیگری در غرب آن به نام جابلسا. فاصله کوه قاف تا آسمان به اندازه قد انسان است. پژوهشگران نام و جایگاه کوههاي قفقاز را الهامبخش

پدید آمدن این افسانه دانسته اند. برخی نام پنجاهمین سوره قرآن «ق» را مربوط به این کوه میدانند.

ختم کلام :

چندی قبل در رسانه اعلام شد که محققان هورمون طول عمر انسان را کشف کردند. این هورمون طول عمر سلولهای بدن انسان را مشخص میکند. محققان امیدوارند که بتوانند با انجام تحقیقات و آزمایشات گوناگون طول عمر انسان را بیشتر کنند. آنها حدس میزنند که بتوانند عمر انسان را در حدود بیست سال بیشتر و بالاتر ببرند. شاید در آینده ای نزدیک بتوان طول عمر انسان را به حدی زیاد کرد که بتواند نوه و نواده و....اش را ببیند.

همانطور که یکی از چهارده معصوم درست نمی دونم امام صادق(علیه السلام) بودند و یا حضرت محمد صل الله علیه و آله فرموده اند:

در آخرالزمان، طول عمر شیعیان (توجه داشته باشید شیعیان) به حدی طولانی خواهد بود که تا آنها هزار نفر از نسل خودشان را نبینند از دنیا نروانند رفت. شاید به دلیل پیشرفت همین علمی که من در بالا به آن اشاره کردم باشد.

مطمئناً آب حیات با استفاده از ترکیبات پیچیده ی خود، باعث طول عمر سلولهای داخلی انسان میشود شاید روزی بشر توانست آب حیات را خود کشف و ترکیبات داخل آن را بدون وجود مقداری از آب حیات که آن را زیر میکروسکوپ قرار دهد و آزمایش کند به دست آورد و تکنیک ساخت آن را خود به کف گیرد.

راستی باید یک چیزی را بگویم که فراموش کرده بودم:

از حضرت محمد(صل الله علیه و اله) روایت شده است که: هرگاه نام خضر را میبری و منظور تو از خضر همان خضر نبی است هر آینه باید بر او سلام کنی چرا که او در کنار توست می بیند و میشوند امام دیده

نمیشود(یعنی هر گاه نام حضرت خضر را میبیری او کنار تو خواهد آمد)

به نظر خودم آب حیات باید در کشور افغانستان باشد. چرا؟
چون همانطور که گفته بودم آب حیات در مشرق زمین میباشد و کشورهای مشرق زمین عبارتند از کشورهای افغانستان ایران چین ژاپن و بسیار کشورهای دیگر. اگر ما این طور در نظر بگیریم که آب حیات در یک غار قرار گرفته شده باشد اکثر غارهای کشورهای مشرق کشف و پیدا گردیده اند به جز یک کشور آن هم افغانستان. در این کشور غارهای بسیاری وجود دارد که به دلیل وجود شایعه و خرافه های بسیار و همچنین کمبود وسایل و ابزار آلات مناسب اکثر آنها کشف نشده اند و هیچ کس جرات نمیکند که داخل غارهای این مملکت شود و این غارها را کشف نمایند. برای مثال به یکی از این خرافه ها توجه کنید:میگویند که روزی گربه سیاهی را درون غاری که سالها بود مردم از آن دوری میجستند وارد کردند تا ببینند چه میشود. چنین کردند و وقتی گربه از آن طرف دیگر غار سر در آورد(شاید از همین طرفی که رفته بوده برگشته به هرحال) رنگش کاملاً تغییر کرده و از سیاه به سفید تبدیل گشته است.(کی میدونه شاید هم واقعی باشه!!!!)